

straks, at Forespørgselen »er vendt den forkerte Vej«, idet Spørgsmaalet burde lyde paa: »Hvad agter De samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen at iværksætte for at sætte Erhvervslivet i Stand til at beskæftige de forhaandenværende Arbejdere?«. Ministeren erkendte, at Regering og Rigsdag ogsaa havde et Ansvar i denne Sag, men det, som Regeringen kan og bør gøre til Støtte for Erhvervenes Beskæftigelsessevne, er først og fremmest at lette de tunge offentlige Byrder, som er paalagt Erhvervslivet. Derfor har Regeringen søgt at foretage en rimelig Tilpasning af de offentlige Udgifter, og Ministeren svarede derfor paa Spørgsmaalet om, hvad Ministeriet agter at iværksætte til Modvirkning af Arbejdsløsheden, at det vil fortsætte denne Politik, men hævdede, at Erhvervslivet ogsaa selv maa gennemføre Tilpasningen for sit Vedkommende. Ministeren sluttede med at stille følgende Spørgsmaal til Forespørgeren i hans Egenkab af Formand for de samvirkende Fagforbund: »Anser det ærede Medlem de Arbejdsvilkaar, der fastsættes gennem Organisationsaftaler, for at være ganske uden Forbindelse med Arbejdsløshedens Omfang, eller erkender det ærede Medlem, at der overhovedet er en Forbindelse mellem disse Aftaler og Arbejdsløsheden?«

Forespørgeren svarede: »Hvis man stiller det Krav til Arbejderne i dette Land, at de skal have lavere Løn, længere Arbejdstid og et øget Arbejdstempo« — hvad han mente var Statsministerens Krav — »saa siger jeg til den højtærede Statsminister, at det Program faar han os ikke til at antage, af flere Grunde.« Forespørgeren udviklede nærmere sit Syn paa disse Forhold og tilføjede som Svar paa Ministerens Spørgsmaal om, hvad Fagforbundene og Arbejdsgiverforeningen vilde gøre mod Arbejdsløsheden, at hvis det havde været muligt ved en Forhandling »at lave en Ordning, hvorved Arbejdsløsheden kunde ophøre, saa havde vi ganske sikkert sørget for det for længe siden. Men vi ser os desværre ikke i Stand til at løse denne Opgave, og jeg maa derfor beklage, at de samvirkende Fagforbund og Arbejdsgiverforeningen, selv naar de lægger Kræfterne sammen, ikke er saaledes stillede, at de kan løse Arbejdsløshedsproblemet.« Forespørgeren sluttede med at udtale: »Da Ministeriet ikke agter at foretage sig noget, men vil fort-